

ΚΛΙΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Τοῦ μὲν σώματος σῖτος τροφή, τῆς δὲ ψυχῆς λόγος.—Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστιν¹³, οἶνος δὲ νοῦ.—Τὸ θεῖον¹⁴ μισεῖ τοὺς κακοὺς. Οὐ χρυσοῖς δ' ἀνδριάσιν οὐδ' ἀναθήμασιν εὐδοκεῖ ἀργυροῖς, ἀλλὰ φρεσὶ καθαραῖς.—Ὁ πλοῦτος θνητὸς, ἡ δόξα ἀθάνατος.—Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν¹.—Μὴ κατόκνει μακρὰν δόδον πορεύεσθαι¹⁵ πρὸς τοὺς διδάσκειν¹⁶ τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους.—Μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον χρυσοῦν ἐστὶν ἀνδράποδον.—Πλουσιώτατός ἐστιν ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος.—Οἱ ἀγαθοὶ οὐ μακροῦ βίου, ἀλλὰ λαμπροῦ δέονται.—Οἱ μοχθηροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἡδονταὶ ἐπὶ τοῖς ἰδίῃς ἀγαθοῖς¹⁰, ὥς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.—Ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοὶ, ἐκεῖ καὶ νόσοι πλείσται²⁰.—Κρεῖττον¹ στρατόπεδον ἐλάφω, λέοντος στρατηγούontos, ἢ¹⁷ λέοντων, ἐλάφου στρατηγούσης.—Τὸν ἐργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.—Δύκω καὶ ἵππῳ συννόμω⁸ ἐστὶν ἑλαινὰ δὲ καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν δόδον ἴασι.—Αἰροῦνται οἱ λαγῶ ὑπὸ ἀλωπέκων, τοτὲ¹⁸ μὲν δρόμῳ, τοτὲ δὲ τέχνῃ.—Εἰρήκασί τινες τὸν ἥλιον λίθον εἶναι²⁵ καὶ μύδρον διάπυρον.—Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός⁴, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγὸς αὐτοῦ τύχη.—Ἡ Ἀττικὴ εὐγεωὺς μὲν οὐκ ἦν, εὐανδρός¹⁹ δέ.—Ὁ Ἀκραθὺς ἀκρωτήριον τοῦ Ἄθω ἐστί.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Οὐ κτήσις πολλή, ἀλλὰ χρήσις καλὴ περιποιεῖ πλοῦτον.—Ἄλκιμοι θῆρες οἱ λέοντες²⁰.—Ἀργία μήτηρ κακίας.—Ὁ δειλὸς τῆς πατριδος προδότης ἐστίν.—Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.—Ἀρχή¹ τὸ ἥμισυ τοῦ παντός.—Δεῖ σε²¹ ἀρχόμενον, τοῦ τέλους²² στοχάζεσθαι.—Γνώμη φρονὸς κρείσσω ἐστὶν ἢ¹⁷ ῥώμη χειρῶν.—Δάνειόν ἐστι τὸ τῆς σελήνης σέλας.—Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσὶ.—Κάλλιστον χρῶμα¹ τὸ τῆς αἰδοῦς ἐρύθημα.—Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι¹. Σῶμα γὰρ θνήσκει ἄνευ ψυχῆς, καὶ πόλις ἄνευ νόμων.—Σώφρονι γυναικὶ αὐτάρκης κόσμος¹ ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.—Τίμα τοὺς γονεῖς, σέβου τὸν βασιλέα· πατὴρ γὰρ ἔθνους ὁ βασιλεὺς ἐστί.—Γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.—Χαλεπόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα ὧτα²³ οὐκ ἔχουσαν.—Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν²⁴, ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φρονήσεως ἐλλιπές²⁴.—Ὁμονοούντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους⁷ ἰσχυροτέρα.—Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση²⁵, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃ σαυτὸν αἰδεῖσθαι.—Κέρδη πονηρὰ

13) Μετάβαλε τὴν περίοδον οὕτω: χαλκός ἐστι κατ. εἶδους. Οἱ καθρέπται τῶν ἀρχαίων ἦσαν ἐκ χαλκοῦ ἐστιλβωμένοι. 14) Ἀντὶ τοῦ Θεός. 15) Ἀπαρ. τελ. Νά. 16) Κ. §. 458. Ἐπὶ, β'. 3. 17) Κ. §. 342 ἄ. 18) Ἄλλοτε. 19) Καλοὺς ἀνδρας ἔχουσα. 20) Εἰσί. 21) Ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου. 22) Συντακτικὴ τοῦ στ. περὶ τοῦ τ. 23) Οὐς.

24) Ὑπενοεῖται χρῆμά ἐστι. 25) Εἰμί.